

בש"פ 5831/20 - יוסף צרור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5831/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

יוסף צרור

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
במ"ת 62165-05-20 מיום 13.8.2020 שניתנה על
ידי כבוד השופט ר' בן-יוסף

תאריך הישיבה:

ה' באלול התש"ף (25.8.2020)

בשם העורר:

עו"ד שחר מנדלמן

בשם המשיבה:

עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

זהו ערר נגד החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב במ"ת 62165/5/20 (כבוד הש' ר' בן-יוסף), לפיה נעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו. כתב האישום מייחס לעורר עבירות קשירות קשר לביצוע פשע, חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין. מוסכם כי ישנן ראיות לכאורה ועילת מעצר.

1. בתמצית - על פי עובדות כתב האישום שהוגש נגד העורר ונאשם נוסף, השניים קשרו קשר לפגוע באדם, על רקע סכסוך אישי, מתוך כוונה לגרום לנכות, למום או לחבלה חמורה. לשם כך הצטיידו באלה נשלפת ובסכין. עמוד 1

למטרה זו השניים המתינו לו בזירת האירוע, וכאשר המתלונן התניע את הקטנוע, הנאשם האחר רץ לכיוונו תוך אחיזת אלה נשלפת. המתלונן פתח את משקף הקסדה והנאשם האחר הבחין כי לא מדובר ב"יעד הנכון", ואמר: "וואלה זה לא אתה", והסתובב. בה בעת, הגיח העורר מאחורי המתלונן, דקר אותו דקירה אחת בגבו התחתון, באמצעות הסכין, בסוברו כי מדובר באדם אחר ובכוונה לגרום לו נכות או מום. כתוצאה מכך, נפצע המתלונן בגבו התחתון במרחק של כ-1 סנטימטר מעמוד השדרה באזור החוליות, ובסמוך לאיברים חיוניים, ופונה לבית חולים.

במסגרת הדיון בבקשת המדינה לעצור את העורר עד לתום ההליכים, דחה בית המשפט המחוזי את חלופת המעצר שהוצעה על-ידי ההגנה. הסניגור מסתייג מהחלטת בית המשפט, תוך הדגשה כי לפחות אחד משלושת המפקחים הפוטנציאליים הינו אביו של העורר, שמתאים למלא את תפקיד המפקח. להשלמת התמונה, מוסכם כי אביו של העורר אינו יכול לשמור עליו במשך שעות העבודה. כך או כך, הסניגור מלין על כך שלא נשקלה חלופה אחרת.

2. המקרה חמור ורמת המסוכנות גבוהה. הוכח לכאורה כי מעשי העורר פגעו קשות באדם זר ובלתי מעורב, מתוך טעות אך במחשבה פלילית לפגוע בו. הדבר היה יכול להסתיים בתוצאה חמורה יותר. שירות המבחן הגיש תסקיר מעצר שלילי בעניין העורר, והדגיש כי בעיתוי הנוכחי רמת הסיכון להמשך התנהלות אלימה מצד העורר הינה גבוהה. כמו כן, הוסיף כי "תוצאותיה, במידה והאלימות תצא לפועל, עשויות להיות ברמת חומרה בינונית." מעבר לכך, נכתב כי המפקחת האמורה לפקח על העורר במהלך שעות רבות ביום איננה נותנת מענה הולם לרמת הסיכון הגבוהה שעולה מטעם העורר וכי "נדרש פיקוח הדוק יותר". בית המשפט המחוזי היה שותף להתרשמות זו ולא קיבל את חלופת המעצר. אף הוסיף בסוף ההחלטה כי לא ימנע מהסניגור להמציא חלופה אחרת בדמות בקשה לעיון חוזר תוך כדי תסקיר מעצר.

3. יוצא, איפוא, כי החלטת בית המשפט המחוזי בדיון היא. בית המשפט בחן את אשר היה לבחון על פי אמות המידה הראויות להליך מעין זה. הערר נדחה.

ניתנה היום, ו' באלול התש"ף (26.8.2020).

ש ו פ ט